

РЕЗЮМЕТА

на основни научни трудове на д-р Евгени Евгениев по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” по финанси, парично обръщение, кредит и застраховане (вкл. международни финансови организации), шифър 05.02.05, за нуждите на Висшето училище по застраховане и финанси (ДВ, бр. 65/23.08.2011 г.)

I. Основни научни трудове в областта на международните финансови организации

1. Evgeniev, Evgeni (2010). *Bridge in Transition: IMF Conditionality in Bulgaria*. Lap Lambert Academic Publishing: Saarbrucken, Germany. ISBN: 978-3-8383-3411-0.

Монографията разглежда основни теоретични въпроси, свързани с причините за възникването и условията за предоставяне на заеми на Международния валутен фонд (МВФ), подчертавайки и ролята на Вашингтонския консенсус от деветдесетте години на XX век. Авторът основава своя анализ на теоретичния подход на Барбара Сталингс (1992 г.), която дискутира въпроса за международното влияние върху икономическата политика на страни от Третия свят през седемдесетте и осемдесетте години на миналия век. Авторът използва и заключенията на водещи автори в литературата за ролята на международните финансови институции, като Бордо и Айхенгрийн, както и Кенън, Кауфман и Стоке. Основният въпрос в монографията е следният: *Защо условията по заемите на МВФ се оказват успешни в България след 1997 г., въпреки че съществуват и преди това?* Авторът използва документи на МВФ, Европейска банка за възстановяване и развитие, правителствени доклади и интервюта с водещи експерти, за да направи темпорален анализ на три фази на взаимоотношения между МВФ и българското правителство в периода между началото на деветдесетте години на XX век и 2007 г. В заключението монографията подчертава и последващите ефекти на глобалната финансова криза, а именно, че се наблюдава крехко възстановяване на световната икономика.

Монографичният труд се състои от предговор, въведение, заключение и три основни глави.

Въведението към монографията включва разглеждане на теоретични постановки в литературата относно ролята на МВФ. Подчертана е актуалността на темата чрез фокус върху Централна и Източна Европа и икономическия преход. Тук авторът поставя основния изследователски въпрос и представя кратка структура на монографията.

Глава I разглежда първата фаза на взаимоотношения между МВФ и България в периода 1991 г. – 1994 г. На преден план е очертана рамката на пакета от реформи, свързани с макроикономическата стабилност, либерализацията, приватизацията и развитието на пазарната инфраструктура в България. В тази глава авторът заключава, че МВФ използва лостов механизъм за договарянето на Програма за реформи, използвайки предварителен натиск чрез възможността за предоговаряне на външния дълг на България с Лондонския клуб. Авторът счита, че взаимоотношенията между МВФ и българското правителство чрез лостов механизъм в този период се оказват неуспешни. Така, въпреки че страната предварително приема условията по заемите с МВФ, впоследствие те не са изпълнени. Авторът обяснява този резултат с погрешната логика на изисканите реформи от страна на МВФ, а именно факта, че международната финансова институция не се съобразява с трудните първоначални условия на преход в страната, както и със социалните трудности и политически ограничения, които намаляват възможностите на българските правителства между 1991 г. и 1994 г. да проведат необходимите реформи.

Глава II представя втората фаза на взаимоотношения между МВФ и България в периода 1995 - 1996 г. Авторът твърди, че в този период МВФ не успява да използва лостов механизъм във взаимоотношенията си с българското правителство, поради наличието на възможност за маневриране, което българското правителство използва. Това води до отказ от реформи, предписани от международната институция, и последвала хиперинфлация в резултат на вътрешна банкова криза. Икономическият възход през 1995 г., както и идеологията за правене на реформи на правителството, са две от причините за отказ от реформи, препоръчвани от МВФ. Мнозинството в парламента на управляващата коалиция по това време и ориентацията на интереса на правителството към българския частен бизнес, който не желае чужда интервенция, са други причини, които авторът изтъква в монографията. На последно място се споменава и отношението на МВФ по въпроса за закриването на Атомната електрическа централа в Козлодуй, което също води до разрыв във взаимоотношението с българското правителство в този период.

Глава III показва успешен пример на взаимоотношения между МВФ и българското правителство след 1997 г. В този период условията по заемите в Програмата на МВФ за България срещат желание за изпълнение на реформи от страна на българското правителство. Вътрешната политическа подкрепа за реформи, включваща и социалната и политическа подкрепа, както и отношението на Фонда към специфичния контекст в страната, водят до успех във взаимоотношенията. Нещо повече, политиките на МВФ и на Европейския съюз (ЕС), в контекста на интереса на България за членство в ЕС, започват постепенно да се допълват. Не на последно място, ролята на кризата от 1996 -1997 г., въвеждането на Паричен съвет и нуждата за повишаване на доверието на чуждите инвеститори в българската икономика водят до една успешна реформаторска политика на българското правителство, подкрепяна от МВФ.

Заклучението обобщава накратко казаното в монографията и представя основни постижения във взаимоотношенията между МВФ и България след 2001 г. България изплаща своите заеми към МВФ през 2007 г., но взаимоотношенията продължават и след това. Предвид Споразумението за Паричен съвет, мисии на МВФ по чл. 4 от Споразумението изискват постоянен диалог с българските държавни институции и периодична оценка на финансовата система на България. В заключението монографията също така подчертава и последващите ефекти на глобалната финансова криза, а именно крехкото възстановяване на световната икономика и съответните предизвикателства пред българската икономика.

2. Евгениев, Евгени (2012). Глобални институции. Издателство на ВУЗФ: София, стр. 1-250. Предстояща публикация в началото на 2012 г.

Учебникът запознава със структурата на международни финансови институции и международни организации, като Европейския съюз, Европейска инвестиционна банка, Европейска банка за възстановяване и развитие, Международния валутен фонд, Световна банка, Световна търговска организация и др., които определят посоката на икономическата глобализация. Научния труд е разделен в десет глави, като отделно от тях е предложено въведение и заключение. Глава I на учебника разглежда факторите за развитие на процеса на глобализацията и научния дебат за глобализацията (дебатът между скептици и глобалисти). Разглежда се разликата между международна институция и международна организация и в този контекст се поставя и ролята на международните финансови организации. Така учебникът извежда термина „глобални институции”. Глава II поставя акцент върху Европейския съюз. Прави се кратък обзор на нейното създаване, на някои исторически събития в Европа, които подчертават основни елементи от единството и разделението, а след това се разглежда дебатът за същността на Европейския съюз и европейската интеграция по-специално, докато накрая се прави преглед на важни институции и политики на Европейския съюз, а също така се представят и основните принципи на прилагане на европейското право.

Глава III разглежда структурата и целите на Европейската централна банка, след като обяснява същността на Евросистемата, етапите на създаването на европейската монетарна система и пътя на еврото. Следващата Глава IV разглежда структурата, управлението, задачите и целите на Европейската инвестиционна банка. Освен това се отделя място и на конкретни приоритетни сектори за финансиране от т. нар банка на Европейския съюз и се дискутира Европейската политика на съседство чрез използване на инструменти на Европейската инвестиционна банка за финансиране на други региони, извън рамките на Европа. Работата на Европейската инвестиционна банка в България също попада в обхвата на темата. Банката на Европа, както пръв Франсоа Митеран нарича Европейската банка за възстановяване и развитие, е тема на Глава V. Преминавайки през първите години на Банката, членство, капиталова база и структура, се достига до основния фокус. Разглеждат се конкретните секторни политики на тази международна институция,

която разпростира своето влияние от Централна Европа до Централна Азия. Тази банка осъществява активна дейност и в България и затова се отделя специално внимание в края на темата. Основният предмет на Глава VI е Организация на обединените нации за индустриално развитие. След като се дискутира историята ѝ на създаване, се представя нейната мисия, разглеждат се структурата, основните функции и услуги, които тази международна институция предоставя, както и нейните партньорства.

Организацията за икономическо сътрудничество и развитие е централна тема на Глава VII. Тя започва с история на създаване, включително работата на предшественика ѝ, а именно Организацията за европейско икономическо сътрудничество и ролята на Плана „Маршал“. След това се акцентира върху основни моменти от етапите на развитие на организацията – от създаването ѝ до днес. Структурата на управление, функциите и секторните политики също така влизат в обхвата на главата. Глава VIII започва с кратка история на Общото споразумение за митата и търговията, след което се обръща внимание на първите кръгове на преговори, като специално внимание е отделено на Кръга „Уругвай“, който предшества създаването на Световната търговска организация, която е в основата на тази глава. Следва управление, функции и политики на институцията, а също така и дискусия на ползите и негативите, които тя носи, отчитайки позицията на нейните критици. Международният валутен фонд е в основата на Глава IX. В началото се изясняват причините за създаването на тази наистина глобална институция, а след това се прави анализ на първите стъпки на взаимоотношения с развиващия се свят. Следва фактология, свързана с членството, но също така се представя и структурата на организацията. Голямо внимание се отделя и на финансовите инструменти, чрез които Международният валутен фонд оперира в целия свят, а също така се изясняват и спецификите на техническата помощ, която експерти на институцията предоставят на страните. В края на темата се отделя място и на вътрешната реформа на институцията.

Глава X отделя внимание на последната важна глобална институция, а именно Световната банка. Всъщност още в първите редове на тази глава читателят разбира, че по-скоро трябва да се говори за Групата на Световната банка, тъй като тя се състои от пет международни институции. Главата отделя специален фокус обаче на Международната банка за възстановяване и развитие, която е най-важната от тези пет институции. Дискутират се последователно управленската структура и бизнес моделите на Световната банка, както и основните дейности, които институцията предоставя, а те са в три области: подготовка на заеми, техническа подкрепа и икономическа и секторна работа. Конкретно читателят може да се запознае с целия цикъл на работа по един доклад на Световната банка, а също така и по проект за заем. Специално внимание в главата се отделя и на партньорствата на Световната банка, а в края се разглеждат и взаимоотношенията с България. В края на учебника, авторът оформя три глобални теми що се касае до бъдещето на глобалните институции. На първо място това е мандатът, който всяка една от тях носи и легитимността на управлението ѝ. От една страна, много често функциите и политиките

на тези институции не се допълват, а се припокриват. Това пречи на глобалното развитие, защото всяка една от тези институции носи свое разбиране за света. От друга страна, управлението на тези институции днес се изправя пред нуждата от вътрешна реформа. Тази реформа трябва да даде по-голямо право на глас на развиващия се свят, който в условията на глобализацията от последните две десетилетия успя да привлече значителни капитали и иновации, които доведоха до сериозен икономически растеж. На второ място, глобалните институции днес повече от всякога имат нужда да сътрудничат помежду си. Поради взаимната обвързаност на теми като макроикономическа стабилност, индустриалното развитие, промените в климата, пазара на труда и др., глобалните институции е нужно да сближават политиките и инструментите си. На трето място, глобалното развитие днес е поставено на карта. Промените в климата носят необратим ефект, но също така неучастието или неефективното участие (съсредоточавайки се в производства, които носят ниска добавена стойност) на много страни по света в глобалната икономика, задължават глобалния елит да намери нови инструменти и да използва нови лостове за влияние, които да наклонят везните към развиващия се свят.

3. Byskov, Steen, Tanja Boskovits and Evgeni Evgeniev (2011). Capital Market Integration and MiFID Implementation: The Bulgarian Experience. November 2011. Report No. 65823-BG. The World Bank: Washington DC. (pp. 1-33).

В съавторство с водещи финансови експерти на Световна банка, кандидатът прави оценка на прилагането на MiFID в България. Тази оценка включва първоначален обзор на въздействието на директивата върху пазарите на ценни книжа в страната, а също така предлага и дискусия относно поуците от този опит. Заложените в MiFID икономически ползи се реализират в хода на интегрирането на капиталовите пазари, т.е. с осигуряването на по-евтин, лесен и широк достъп до чуждестранни активи за българските инвеститори и на по-евтин, лесен и широк достъп до финансиране от чуждестранни инвеститори за българските фирми. Стремежът на доклада е да се открият предизвикателствата при прилагането и/или рисковете по отношение на целите на MiFID. Анализът не е инструмент за прилагане, тъй като стъпва върху обратна информация, предоставена от ограничена, но въпреки това разнообразна база участници.

За целите на доклада по прилагането на MiFID е проведено проучване с въпроси за самооценяване сред участниците в капиталовите пазари (5 инвестиционни дружества, Комисия по финансов надзор и Българска фондова борса) в България. На базата на анализ на капиталовия пазар в България в контекста на Европейския пазар, докладът предлага препоръки на българското правителство. Препоръка № 1: Министерство на финансите да поеме водеща роля при една стратегическа продажба на БФБ на крупна международна фондова борса, на базата на внимателна преценка в перспектива след 2011 г. Една стратегическа продажба би помогнала на местните пазарни играчи да получат по-голяма видимост с помощта на членства/регистрация в крупен международен пазарен оператор, като в същото време БФБ би била по-добре поставена да посрещне конкуренцията от

страна на по-големите места за търговия в Европа. Нещо повече: присъствието на международен оператор ще улесни реформите на инфраструктурата и транзакциите, касаещи етапите след приключване на търговските сделки, за да се позволи свързаност с други централни депозитари в Европа, както и осигуряването на клиринг и сетълмент за търговия с деривативи. Препоръка № 2: Поддържане на далновиден подход, при който се отчитат и предвиждат потенциалното развитие и модернизация на пазара както в страната, така и в трансграничен план, с надлежна промяна на регулаторната и надзорна рамка според необходимостта. Възможно е това да включва следните аспекти:

- ✓ Въвеждане на нормативен ред и процедури за надзор и мониторинг за гарантиране на спазването на изискването за най-добро изпълнение при търгуването, когато тези дейности се разпрострат сред повече места за търгуване.
- ✓ Следене на промените в класификацията на местата за търгуване в рамките на MiFID, което се очаква като част от Прегледа по директивата. това отношение би могло да се изисква по-строго прилагане на регламентите за търговия с акции и укрепване на надзорната функция с цел надлежно удостоверяване на изискванията по отношение на капитала и управлението на риска за бранша.
- ✓ Засилено наблюдение и прилагане на изискванията към инвестиционните дружества в няколко области, в това число защита на средствата на клиента, отчитане на квалифицираното участие и големи експозиции и съвместна работа с БФБ за разширяване на мандата на последната по отношение на надзора на пазара и подготвяне на съответните планове за наблюдение и ресурси в рамките на КФН за тяхното осъществяване.
- ✓ Провеждане на обучения и осигуряване на ресурси за КФН.

Препоръка № 3: Оптимизиране на функциите в областта на прилагането на регламентите и взаимоотношенията с клиенти, за подобряване на бизнес средата за бранша. Препоръка № 4: Принос за премахването на пречките пред инвестиционните фирми във връзка с извършването на дейност в чужбина.

4. Евгениев, Евгени (2010). Международния валутен фонд и Световната банка като глобални финансови институции. Том VI, Годишник на ВУЗФ: София, стр.40.

Икономическата глобализация изисква глобални финансови институции, които легитимно да я управляват. Международният валутен фонд (МВФ) и Световната банка, върху които е поставен акцент в настоящата студия, са примери за глобални институции, поради своята същност и въздействие върху глобалните процеси. Тази студия поставя фокус върху две основни международни институции, които се превръщат в глобални в резултат на глобализацията на икономическите процеси и взаимозависимостта между държавите в глобалния свят. Въпросът за същността и ролята на глобалните финансови

институции е изключително актуален в България и в глобалния свят. От една страна, влиянието на последната глобална финансова криза върху икономиките по света превърна отново глобални институции като Световната банка и МВФ в спасителен пояс за „давещи” се икономики, като Гърция, Румъния, Украйна и др.

От друга страна, процесът на по-широкото участие на тези институции в глобалните процеси засили и нуждата от вътрешна реформа, което легитимира все повече тези институции пред глобалното общество. Така например в края на 2010 г. бе променена тежестта на гласуване в Управителния съвет на МВФ, така че развиващите се страни и нововъзникващите пазари да получат по-реалистично съответствие на своята глобална икономическа позиция чрез увеличаване на квотите. В резултат на това Китай вече е на трето място по важност в МВФ. Освен теория и излагане на факти около структурата на съответната глобална финансова институция, нейното управление и основни политики, студията предоставя и анализ и примери от практиката, които говорят за ролята на съответната глобална финансова институция в световен мащаб. Студията първо подчертава в една теоретична рамка ролята и интерпретира значението на глобалните финансови институции. След това се поставя акцент върху МВФ, като в началото се изясняват причините за създаването му, след което се прави анализ на първите стъпки на взаимоотношения с развиващия се свят. Следва кратка фактология, свързана с членството в институцията, но също така се представя и структурата на организацията. Голямо внимание се отделя на финансовите инструменти, чрез които оперира МВФ, а също така се изясняват и спецификите на техническата му помощ. Отделя се място и на вътрешната реформа на институцията.

5. Pollner, J., Evgeni Evgeniev and J. Gabriel Goddard (2009). Financial Sector, in World Bank (2009). Mapping Bulgaria’s Future: Inclusive Growth & Productive Jobs. Report No. 55597-BG, December 2009. World Bank: Washington DC. pp. 5-10.

Съвместно с водещи финансови експерти от Световна банка, кандидатът публикува оценка на финансовия сектор в България. Тази част от доклада представя основните рискове за частния сектор в резултат на влиянието на глобалната финансова криза и отправя препоръки за реформи, свързани с възстановяване на доверието на финансовите пазари, както и за реформи свързани, със смекчаването на социалните последици от кризата. Докладът на Световна банка, включително частта от доклада, в която кандидатът е съавтор, е оценена високо от Световна банка, която награждава кандидатът с грамота за качество в темата „Подобряване на стандарта на живот на хората в Европа и Централна Азия за 2010 г.”

6. World Bank (2008). Bulgaria: Investment Climate Assessment. Vol.1 and Vol.2, Report No. 45819-BG, October 2008. Pp.14-15, 26-27 (Vol.1); pp. 137-155 (Vol.2).

Прави се анализ и оценка на финансовия сектор на България и по-конкретно на достъпа до финансиране за фирмите в глава VIII на Том 2, докато обобщение на тази глава присъства в Том 1. Кандидатът анализира база данни от проучване сред фирмите (проучване на Световна банка), за да оцени достъпа им до финансиране. В публикацията се говори и за ролята на Централната банка, а също така се прави и сравнителен анализ на степента на задлъжнялост на новоприетите страни от Централна и Източна Европа. Чрез проучване сред фирмите, се извежда анализ за възприятието на фирмите относно достъпа до финансиране. Нещо повече, използват се данни от НСИ, за да направи преглед на краткосрочното и дългосрочното кредитиране от 1998 г. до 2005 г., използвайки уникална база данни за фирмите в България.

Освен това авторът прави сравнение и с други страни от региона, използвайки база данни на Световната банка. В главата са отбелязани нестандартни подходи за анализ на причините за вземането или липсата на търсене на кредити в България, като се подчертават и разликата между големи и средни и малки фирми. Авторът предлага и някои препоръки в областта на финансовия сектор, като по-широко развитие на капиталовия пазар, увеличаване на достъпа до финансиране, чрез конкретни мерки, както и отделяне на повече внимание в областта на регулирането на лизинговите компании и фирмите, занимаващи се с потребителски кредити, което всъщност се случи 2 години по-късно, когато в „окото“ на финансовата криза, БНБ повиши регулаторните изисквания за тези фирми.

II. Основни научни трудове в областта на бизнес регулирането, включително и научно-приложни приноси

1. World Bank (2010). Better Regulation for Higher Growth. Report No. 57480, October 2010. Author of the report. pp. 1-37.

Докладът представя в обобщен вид резултатите от три изследвания на Световна банка, а именно: „Административни и регулаторни бариери пред бизнеса“ (Том II); „Последваща оценка на въздействието на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност“ (Том III); „Реформиране на режима на държавните такси“ (Том IV).

Докладът е предназначен за управляващите в България и всички заинтересовани страни и откроява подходи, чрез които България може да отстрани пречки при регулирането на бизнеса. Отчита се фактът, че постигането на нивата на растеж от времето преди кризата, повишаването на производителността на труда и подобряването на бизнес средата ще изискват непрекъснати реформи за отстраняване на административните и регулаторни бариери пред бизнеса. Докладът извежда тезата, че „интелигентното“

регулиране ще намали регулаторното бреме за фирмите, заради опростяването и оптимизирането на процедури и режими. Правителството също ще извлече ползи от една подобрена регулаторна среда, тъй като ще се изискват по-малко ресурси и време за администриране на регулирането, необходимо за една ефективна икономика и едно динамично общество.

2. World Bank (2010). Bulgaria: Administrative and Regulatory Barriers to Business. Report No. 55727-BG, July 2010. Author of the report. pp. 1-87.

Докладът очертава възможните начини за България за по-нататъшно премахване на пречките, свързани с регулирането на бизнеса, като се отчита, че постигането на нивата на растеж, предхождащи кризата, повишаването на производителността на труда и подобряването на бизнес средата ще изискват продължаване на реформите за отстраняване на административните и регулаторните пречки пред бизнеса. Основният източник на информация за доклада е Проучването на административните и регулаторните разходи (АРР) за България от 2009 г., обхващащо около 320 фирми, най-вече МСП, допълнено от сравнителни данни от други проучвания и източници. Кандидатът е един от авторите на въпросника и методологията, свързани с това проучване в България.

Докладът изпълнява три цели:

- ✓ Предоставяне на икономическия контекст и набор от инструменти за сравнително представяне на регулаторната среда в България. Сравнява се напредъкът в областта на регулаторните мерки на България (или отсъствието на такъв напредък) през годините с постиженията на други държави в редица основни области, засягащи пряко бизнес средата;
- ✓ Отчитане на резултати от проучвания, в това число оценки от и възприятия на висшия мениджмънт на български фирми. Проучването на АРР съдържа свидетелства на анкетираните фирми за качеството на предоставянето на публични услуги и формалните процедури, с които фирмите са длъжни да се съобразяват и които продължават да са ключови пречки за предприятията в сегашните условия;
- ✓ Определяне на стратегически препоръки за реформи, в това число регулаторни промени, институционално усъвършенстване и изграждане на капацитет, както и изменения в нормативната уредба.

В резултат на сътрудничеството между Световна банка и българското правителство в периода на подготовка на настоящия доклад, правителствените органи разработват Програма за по-добро регулиране, обхващаща периода до 2013 г., която е приета от Съвета за икономическа политика през април 2010 г. Значителна част от препоръките от настоящия доклад са отразени в новата Програма за по-добро регулиране.

3. Evgeniev, E. (2010). Regulatory Reform in Bulgaria in The Competitiveness of the Bulgarian Economy during the Crisis – Consequences and Perspectives, published by DEMA print, Economic Policy Institute - Sofia. ISBN:978-954-9359-41-1.

Конкретната задача на доклада е да се фокусира внимание върху регулаторната реформа, която се явява един ключ към по-добра бизнес среда. Търси се отговор на три важни въпроса, а именно: а) Защо е необходимо да се сложи регулаторната реформа на върха на приоритетите в България днес? б) Какво е сегашното състояние на регулаторната среда в България, сравнена с други страни от региона? и в) Как да се постигне по-добра бизнес среда за България чрез регулаторна реформа: приоритетни области за близкото бъдеще?

Прави се сравнителен анализ между новоприсъединилите се държави на ЕС, поставяйки акцент върху България. Разглеждат се показатели, като позиция в контекста на регулаторната среда, времето, което мениджърите отделят на изисквания, въведени в резултат на държавни регулации, неформалната конкуренция, корупцията и др. Докладът подчертава, че подобряването на бизнес средата изисква непрекъснати правителствени мерки в областта на регулаторната реформа. Страните, които продължават да показват ангажимент в тази област са и страните, които най-бързо ще могат да се възползват от притока на инвестиции след края на глобалната финансова криза.

4. World Bank (2009). Bulgaria: Reforming the Regime of State Fees. Report No.55729, June 2010. Co-author, together with Marc Reichel, pp. 1-44.

Настоящият доклад е изготвен съвместно с водещ международен експерт в областта на бизнес регулирането. Докладът анализира правната, институционална и административна рамка за определянето на държавните такси и отправя препоръки въз основа на добрата международна практика (по примера на Германия – Федерална провинция Хамбург и Есен - и Австралия). В резултат на този доклад.

Основните препоръки на доклада допринасят за възприемането на политика от правителството на България за намаляване на административните разходи до 2012 г., а освен това конкретни мерки са включени и в правителствената Програма за по-добро регулиране, обхващаща периода до 2013 г. Нещо повече, създаден е Съвет за административна реформа, като една от неговите цели е да се намалят неправомерно наложените високи държавни такси за бизнеса. Освен това правителството сформира работна група за подготовка на промените в Закона за държавните такси и предвижда реализацията на проект чрез Администрацията на Министерски съвет за подобряване на режима на държавните такси с финансиране от Оперативна програма „Административен капацитет“.

III. Основни научни трудове в областта на фирменото развитие и фирмените иновации

1. Evgeniev, E. (2011). Innovation and Technology Absorption in the Europe and Central Asia Region in the Competitiveness of the Bulgarian Economy – Absorption of EU Funds, published by DEMA print, Economic Policy Institute - Sofia. pp. 74-89, ISBN: 978-954-9359-48-0.

Основната тема на този доклад е усвояването на иновации и технологии в страните от региона на Европа и Централна Азия. Авторът прави сравнителен анализ на около 30 страни от региона, представяйки ги в три групи според ниво на икономическо развитие, за да покаже, че:

- ✓ Разходите за научноизследователска и развойна дейност (НИРД) са под средните в световен мащаб;
- ✓ Финансирането на НИРД се генерира главно от публичния сектор;
- ✓ Нивото на технологично усвояване е ниско;
- ✓ Броят на научните изследователи е нисък;
- ✓ Патентоването от страна на инвеститорите е ниско.

Извежда се тезата, че е необходимо правителствата в региона да осъзнаят потенциала на използването на политики за иновации и усвояване на технологии като мерки за смекчаване на ефектите от глобалната финансова криза и за връщане към пътя на растеж. Примери за това са страни като Корея, Израел, Словения, Чехия и Финландия.

2. P. Roukova, M. Ilieva, S. Keremidchiev and E. Evgeniev (2008). Footwear Industry: Delocalisation and Europeanisation, in Lois Labrianidis, et al. (eds.). The Moving Frontier: The Changing Geography of Production in Labor-Intensive Industries. Ashgate: UK. ISBN: 978-0-7546-7448-1.

В тази глава научният принос на кандидата е свързан с представянето на статистически анализ в резултат на изследване сред фирми от обувната промишленост в Полша, България, Великобритания, Гърция и Естония на базата на статистически модел за корелационна зависимост на редица релевантни индикатори.

3. Evgeniev, E. (2007). Before and After Eastern Enlargement and Its Impact on the European Textile and Clothing Industry and Trade, in David Lane, G. Lengyel and J. Tholen (eds.): Restructuring of the Economic Elites after State Socialism. Recruitment, Institutions and Attitudes. Ibidem Publishing Inc.: Stuttgart. ISBN-10: 3-89821-754-X.

Тази глава представя теоретична част, основана на подхода за интернационализацията на индустриите, или по-точно на теорията за глобалните вериги на стойността, която се фокусира върху възможностите за фирмено развитие, които глобализацията предоставя. Описва се развитието на текстилната и шивашката индустрия, като се представят два типа оси в Европа: Север срещу Юг в ядрото на Европа и периферните икономики, като България, Румъния, Полша, Турция и др.

Посочват се редица сравнителни данни за Западна, Централна и Югоизточна Европа за търговията в текстилната и шивашката индустрия. Тук се въвежда терминът „развитие на способността за сътрудничество между сектора и държавата” (state-sector aptitude building), който обяснява развитието на текстилната и шивашката индустрия в периферна Европа през последните две десетилетия. От една страна, страни като Румъния и Турция развиват висока способност за сътрудничество между сектора и държавата, което води до приоритетно развитие на тази индустрия. В България обаче се наблюдава ниска способност за сътрудничество между държавата и сектора, което води до отслабване на развитието на индустрията и експортните позиции в сравнение с Румъния и Турция в контекста на европейската интеграция.

4. P. Roukova, S. Keremidchiev, A. Sobala-Gwosd and E. Evgeniev (2009). Local Network Configuration and Governance in the Context of Europeanisation of the Footwear Industry: The Case of Bulgaria and Poland, Journal of Problems of Geography. January 2009, Vol.42/1, pp.72-86.

В съавторство с водещи изследователи в областта на традиционните индустрии, кандидатът прави сравнителен анализ на обувната индустрия в Полша и България на базата на проучване сред 44 български фирми и 34 полски фирми. Статията допринася за обяснението на промяната в географията на текстилната и шивашката индустрия в Централна и Източна Европа. Специфичният научен принос на кандидата е свързан с описанието на Европейската обувна индустрия (търговия, производство, заетост), както и в статистическия анализ на резултатите от проучването сред фирми.

5. Evgeniev, E. and G. Gereffi (2008). Textile and Apparel Firms in Turkey and Bulgaria: Exports, Local Upgrading and Dependency, Journal of Economic Studies, Vol.3, 148-179.

Статията е публикувана съвместно с проф. Гари Джерефи от университета „Дюк“ (Северна Каролина, САЩ), водещ професор в академичните среди, който е създал теорията за Глобалните вериги на стойността. Чрез нея, авторите участват в дебата на тема „Как трябва да изследваме и как трябва да обясняваме индустриалното и фирменото развитие в приемащата икономика“, предлагайки методологическа новост. Статията се основава на изследване сред текстилни и шивашки фирми в Турция и България в периода между 1991 г. и 2005 г., а също така и на редица интервюта. Представя се количествен анализ на единичната стойност от износа и резултати от изследване сред 106 фирми, използвайки теорията за „Глобалните вериги на стойността“. Предложено е разделяне на пазарите на нискостойностни, средностойностни и високостойностни, в резултат на изчислението на единичната стойност на износа от текстилната и шивашката индустрия (шеста позиция от класификатора COMEXT, който отчита износа). Така всяка страна може да заеме позиция и да се сравнява с други страни по отношение на конкретна индустрия.

IV. Рекапитулация на публикациите и изследователските проекти на д-р Евгени Евгениев за периода след придобиване на академичната степен „доктор“

№ по ред	Научен жанр	Издадени в:		Обем страници
		България (брой)	Чужбина (брой)	
I.	Трудове по номенклатурната специалност			
А.	Хабилитационен труд	0	1	103
Б.	Други научни трудове			
	Монографии	2	6	248
	Студии	1	5	138
	Статии	5	-	75
	Доклади от научни конференции, форуми с публикувани пълни текстове	-	-	-
	Рецензии и отзиви	-	-	-
	Участие в научно-изследователски проекти	-	3	-
В.	Учебници и учебни пособия	1	-	250
	Всичко:	9	15	814
II.	Предлагат се за рецензиране	9	15	814